

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1287/2024
31.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету сада пунолетног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца сада пунолетног АА, адвоката Драгана Воларевевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км 5/24 од 07.02.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 78/24 од 18.06.2024. године, у седници већа одржаној 31.10.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца сада пунолетног АА, адвоката Драгана Воларевевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км 5/24 од 07.02.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 78/24 од 18.06.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Км 5/24 од 07.02.2024. године према сада пунолетном АА, на основу одредбе члана 9., 10., 11., 12. и 17. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства, која мера може трајати најмање 6 (шест) месеци, а највише 2 (две) године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку, а ако се изречена мера не може извршити услед одбијања сада пунолетног или његових родитеља или ако наступе друге околности предвиђене законом, суд може обуставити извршење ове мере или исту заменити другом мером.

На основу одредбе члана 87. у вези члана 246. став 8. Кривичног законика према сада пунолетном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета наведеног у изреци, који се по правноснажности решења има уништити.

Истим решењем одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 78/24 од 18.06.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца сада пунолетног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац сада пунолетног АА, адвокат Драган Воларевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да иста преиначи и сада пунолетног АА ослободи од одговорности или му изрекне другу васпитну меру, у краћем трајању.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца сада пунолетног АА, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца сада пунолетног АА, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац сада пунолетног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијана решења заснивају на доказу на коме се не могу заснивати, а као незаконит доказ означава ДНК анализу, која је узета од сада пунолетног АА, на основу наредбе ВЈТ, али у склопу другог кривичног поступка. Према ставу браниоца, а како у конкретном поступку није постојала наредба за узимање узорака за форензичко – генетичку анализу, то у овом кривичном поступку није могао бити коришћен ДНК профил који је добијен узимањем букалног бриса сада пунолетног АА у другом поступку.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца сада пунолетног АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка произилази, а како то наводи и бранилац у поднетом захтеву, да су у предметном кривичном поступку коришћени резултати ДНК анализе која је узета од сада пунолетног АА, у другом кривичном поступку, који се према њему води због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 1) у вези члана 30. Кривичног

законика. Међутим, по оцени Врховног суда, наведено не чини овај доказ незаконитим, имајући у виду да је ДНК профил добијен из букалног бриса сада пунолетног АА, на основу наредбе надлежног јавног тужиоца, у складу са одредбама ЗКП, а узимање букалног бриса је извршено у складу са правилима струке и науке. Због наведеног, Врховни суд налази, да не постоје законске препреке да се наведена ДНК анализа користи и у предметном кривичном поступку, који се води према сада пунолетном АА, посебно имајући у виду да је ДНК сваке особе јединствен и непоновљив и не постоји могућност било какве злоупотребе, како је то правилно нашао и нижестепени суд, због чега наведени доказ, представља доказ, на коме се судска одлука може заснивати.

Из наведених разлога, од стране Врховног суда, као неосновани се оцењују наводи захтева за заштиту законитости браниоца сада пунолетног АА којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим, наведену повреду бранилац образлаже оспоравањем чињеничног стања у правноснажној одлуци, у вези извршења предметног кривичног дела и постојања намере окривљеног да предметну дрогу држи ради даље продаје, при томе опширно полемишући са оценом изведених доказа, посебно одбраном сада пунолетног АА, као и са овлашћењима полицијских службеника, што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП, коју у образложењу и наводи као разлог подношења захтева, а у вези са тим, у образложењу истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и повреду одредбе члана 16. ЗКП.

Поред овога, повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, коју такође наводи као разлог подношења предметног захтева, бранилац образлаже истицањем, да суд није дао адекватан значај утврђеним отежавајућим и олакшавајућим околностима из члана 54. Кривичног законика, што је било од утицаја на избор васпитне мере иако би се изрицањем неке посебне обавезе у конкретном случају постигла сврха изрицања васпитних мера. Ови наводи браниоца, по оцени Врховног суда, представљају повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 441. став 1. ЗКП, као и повреде чланова 16. и 440. ЗКП, не представљају законом прописане разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд, у разматрање и оцену ових навода браниоца, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић